RODINA BLUMKOVA z BZENCE

Jakub Břečka
„Dne 23. 1. 2008 jsme jeli do archivu v Hodoníně. Našli jsme zde spoustu dokumentů a spisů týkajících se bzenecných Židů. Nejvíce mě zaujalo, jak si bzenečtí občané šli stěžovat, že Židé bydlící v Bzenci vůbec nepracují."

Kristýna Hýlová
"Ve čtvrtek 6. 12. 2007 byla naše skupinka u paní Ženatové, která nám pustila video.Bylo o paní Elvíře Blumkové. Vyprávěla tam o svém životě. Co dělala před válkou, jaké to bylo v koncentračním táboře...Také vyprávěla o pochodu smrti a o jejím životě po válce. Jak si vzala za manžela pana doktora Blumku."

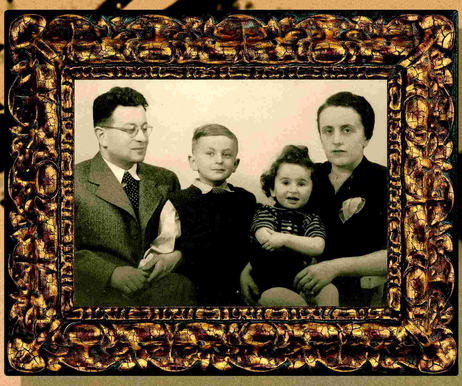

Ve dnech židovských svátků přicházeli Židé i ze vzdálených končin do zdejší synagogy, největší v okolí. Byli to ortodoxní Židé s dlouhými vlasy a licousy. Na hlavách měli široké černé klobouky. V noci přespávali na zatravněném svahu za synagogou.

Bohoslužby sloužil místní rabín, který bydlel se svojí rodinou v přízemí židovské školy. Vstup do ní byl opatřen velkým sametovým závěsem modré barvy se zlatými porty a střapci. Atmosféra modlitebny byla velmi tajemná. „My, děti, bydlící v židovské čtvrti, jsme se tajně pod závěsem propašovávaly dovnitř. Se zatajeným dechem jsme pozorovali obřad. ... Když nás, děti, spatřil pan Procházka, ručící za pořádek, vyvedl nás z modlitebny, zatahal nás za uši, až zčervenaly."
Vzpomíná paní L.Reizenthalerová-Roháčová ve své knížce „Bzenecké střípky".

Na rodinu MUDr. Alfréda Blumky vzpomínala i paní Věra Ženatová. Povídali jsme si dlouho.
Prohlíželi si fotografie, dokumenty, školní sešity a přáníčka Jirky a Evičky Blumkových.

MUDr. Alfréd Blumka se narodil 8. 2. 1889 a pocházel z Tučap, jeho rodina nebyla zámožná. Po absolvování Lékařské fakulty Karlovy university v Praze přišel do Bzence jako čerstvě vystudovaný zubní lékař. Oženil se sličnou Zdenkou Steinerovou. Slečna Zdenka se narodila 30. 6. 1911 a pocházela z Rokycan. Její rodina tam vlastnila obchod s látkami. Manželům Blumkovým se narodily dvě děti, syn Jirka a dcera Evička. Vedlo se jim dobře a měli hodně přátel. Žili spokojeným životem v domku, který si postavili a kde také MUDr. Blumka ordinoval.

V roce 1939 i u nás začaly platit Norimberské zákony.
MUDr. Alfréd Blumka byl vyloučen z lékařské komory a nemohl již dále ordinovat. Za nějakou dobu se museli Blumkovi vystěhovat z domu. Bylo rozhodnuto, že byt je pro židovskou rodinu příliš velký. Do jejich domu se zatím nastěhovala německá rodina Bergmannova.

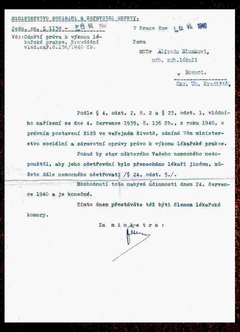

Dne 27. ledna 1943 byli Židé ze Bzence odvezeni do Uherského Brodu. 31. 1. 1943 odjeli transportem Cp do Terezína.
Spolu s ostatními židovskými obyvateli byla deportována i rodina Blumkova.

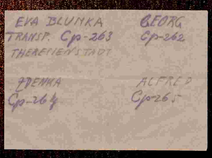

Část bzeneckých Židů zůstala v Terezíně, ostatní byli opět vagónováni a 1. 2.1943 transportem Cu odvezeni do vyhlazovacího tábora Auschwitz-Birkenau.

Po selekci zůstalo ze Bzence pouze šest mužů. Pouze MUDr. Alfréd Blumka a Robert Alt útrapy koncentračních táborů přežili. Ostatní muži, ženy, děti, starší a nemocní byli ihned po příjezdu udušeni v plynových komorách. Mezi nimi i paní Zdenka, Jirka a Evička. Bylo 2. 2. 1943 večer. Evičce zahynula v den svých šestých narozenin Jirkovi bylo 11 let a Zdence 32 let.

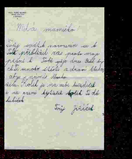

„První týdny v Birkenau byly strašlivé, hlad, bití, těžká práce a zima. Začátkem března přišli do lágru první cikáni. Tak jsem se stal lékařem v cikánském táboře. Vstávali jsme ve čtyři hodiny ráno a do jedenácti hodin v noci bylo zaměstnání.

Po krátkém působení u těch ubohých rodin s obrovským počtem dětí jsme byli všichni židovští lékaři posláni do hlavního mužského tábora v Birkenau. Zde jsem působil jako blokový lékař pro příchozí z Řecka, většinou Židé ze Soluně. Když jsem měl být odeslán do plynu, přijel hlavní zubní lékař z Osvětimi a vyžádal si mě jako zubního lékaře do pracovního tábora, do Golešova u Těšína.

Po třech měsících v Birkenau a těch hrozných duševních útrapách jsem vážil 39 kg.

V Golešově jsme ve spolupráci s hlavním písařem při selekcích zachraňovali mladé lidi. Falšovali jsme jejich čísla a nastrčili mrtvé nebo umírající na místo již určených vězňů. V Golešově jsem působil až do 19. 1. 1945.
Pak začala další etapa našeho utrpení. Pěšky a v otevřených vagónech jsme byli transportováni přes Oranienburg do Flossenbürgu. 1050 nás bylo v Golešově, sotva 250 nás přišlo 6. února do Flossenbürgu.
Ve Flossenbürgu jsme byli 25. dubna 1945 osvobozeni."

Poslední fotografie Jirky a Evy

Na pokraji svých psychických i fyzických sil se MUDr. Blumka vrací do Bzence – sám. Pokouší se dát svůj život znovu dohromady.
Opraví dům, otevře ordinaci, ožení se... Ale hrůzy koncentračního tábora, vzpomínky na ženu Zděnku a své děti jej provází celý zbytek života.

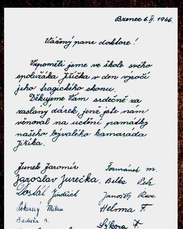

Bzenec 6.9.1946

Vážený pane doktore!

Vzpomínáte jsme ve škole svého spolužáka Žižky a otce vynálezu jeho krejčovského stroje. Děkujeme Vám srdečně za nadšený článek, jenž jste nám věnoval na oslavu desátého výročí našeho bývalého kamaráda Žižky.

Jednoho nedělního odpoledne přijely před synagogu oddíly SA. Za velkého křiku, mísícího se s řinčením skla, se rozpoutalo hotové peklo. Demolování synagógy trvalo až do večerních hodin. Synagóga zůstala zcela zničená, k nepoznání. Jen díky rodinám žijících v sousedství se nepodařilo oddílům SA synagogu zapálit.

Obětmi nacistické zvůle se staly rodiny Blumkova, Briefova, Brösslerova, Büchlerova, Festova, Fischkusova, Frankova, Fürstova, Gallia, Ganselova, Gerstlerova, Glaserova, Guttmanova, Juhnova, Kienova, Kleinova, Königsteinová, Löwyova, Nesselrothova, Redlichova, Reichova, Sachsova, Saxova, Schönova, Sommerova, Winterova, Zornovská.
J. Adlerová, M. Altová, K. Bicková, B. Dawidová, J. Deutch, H. Fasserová, P. Fischerová, V. Graul, D. Grünfeld, H. Hrubá, A. Jelínková, E. Joklová, E. Kohnová, A. Kuhnerová, Ž. Manuelová, B. Müllerová, Ž. Sablová, A. Schneiderová, O. Schornböcková, H. Tischlerová a R. Waisserová.

Projekt Zmizelí sousedé (Pocta dětským obětem holocaustu) je realizován Židovským muzeem v Praze s metodickou, organizační a finanční podporou o. s. Zapomenutí.
www.zmizeli-sousede.cz

Autoři: Kristýna Hýlová, Marketa Hlavačová, Lucie Presová a Jakub Břečka pod vedením Lubomíry Tyrdoňové